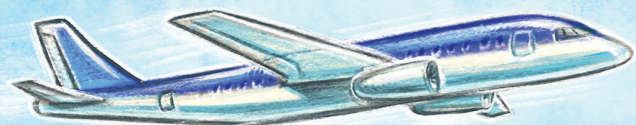

Yllätyksellinen lähetystyökutsu

Lucy Stevenson

kirkon lehdet
(Perustuu tositahtumaan)

Edwin Dharmaraju hymyili kävellessään lentoasemalta ulos auringonpaisteeseen. Hän näki, että palmupuut reunustivat katuja, ja hais-toi läheiseltä torilta kantautuvien maus-teiden tuoksua. Hän ja hänen vaimonsa Elsie olivat taas Intiassa! He olivat asuneet Samoassa, mutta nyt he olivat jälleen kotona.

Edwin ja Elsie eivät olleet kuitenkaan tulleet pelkälle vierailulle. Heidät oli kutsuttu palvelemaan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon lähetyssaarnaajina. Edwiniä hermostutti hieman, mutta hän tiesi, että taivaallinen Isä auttaisi heitä. Taivaallinen Isä oli jo auttanut heitä hyvin paljon.

Edwin ja Elsie olivat syntyneet Intiassa. Mutta Edwin kuuli ensimmäisen kerran kirkosta ollessaan opiskele-massa Yhdysvalloissa. Hän kävi siellä kirkossa yhden kerran. Hän luki jopa Mormonin kirjaa. Mutta kun hänen sitten piti palata Intiaan, hän unohti kirkon.

Joitakin vuosia myöhemmin Edwiniä ja Elsiestä tuntui, että heidän pitäisi muuttaa Samoan. Edwin oli hyönteistieteilijä, ja hän otti saarella vastaan työn tutki-jana. Samoassa Edwin ja Elsie tapasivat lähetyssaarnaajat. Kun Edwin luki taas Mormonin kirjaa, hän tunsi jotakin erityistä. Elsiekin luki Mormonin kirjaa. He päättivät

mennä kasteelle yhdessä poikiensa ja tyttäriensä kanssa. Kun he olivat liittyneet kirkkoon, Edwin halusi enemmän kuin mitään, että hänen sukunsa Intiassa saisi kuulla evankeliumista. Ongelmana oli, ettei Intiassa ollut lähetyssaarnaajia opettamassa heitä! Edwin ja Elsie kirjoittivat kirjeen kirkon keskustoimistoon ja pyysivät, että Intiaan lähetettäisiin lähetyssaarnaajia.

Se, mitä seuraavaksi tapahtui, oli suuri yllätys. Presidentti Spencer W. Kimball kutsui *heidät* palvelemaan lähetyssaarnaajina Intiassa!

Ja nyt he olivat täällä.

Ensimmäinen pysähdyspaikka Intiassa oli Edwiniin veljen koti. Siellä olivat myös Edwinin vanhemmat ja sisaruksia. Edwin ja Elsie alkoivat heti opettaa heitä. Heidän perheensä oli iloinen saadessaan kuulla evankeliumia.

Muutaman viikon kuluttua Edwin ja hänen lapsuudenperheensä kokoontuivat uima-altaan äärelle hänen veljensä pihalla. Allas oli puhdistettu, maalattu ja täynnä raikasta vettä. Kaikki olivat pukeutuneet valkeisiin vaatteisiin. Naisilla oli yllään liehuavia sareja, jotka oli ki-dottu heidän olkapäilleen. Miehillä oli väljät intialaistyyliset paidat ja housut.

Edwin seisoj altaassa isänsä kanssa. ”Samuel David”, Edwin sanoi, ”Jeesuksen Kristuksen antamalla val-tuudella kastan sinut Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.”

Edwin tunsi itsensä onnelliseksi, kun hän kastoi isänsä. Hän tunsi itsensä vielä onnellisemmaksi, kun hän seuraavaksi kastoi äitinsä. Päivän päättyessä Edwin oli kastanut 18 ihmistä!

Seuraavana päivänä Edwin ja Elsie matkustivat junalla kuusi tuntia. He kävivät muidenkin sukulaisten luona ja opettivat näille evankeliumia. Edwin kastoi neljä muuta sukulaistaan läheisessä joessa.

Lopuksi Edwin ja Elsie matkustivat 16 tuntia junalla käymään Elsien vanhempien luona. Elsien isä oli joh-taja toisessa kirkossa. Hän ei halunnut mennä kasteelle, mutta hänestä Mormonin kirja oli hyvä kirja. Hän auttoi Mormonin kirjan kääntämisessä teluguksi, joka on yksi Intiassa puhutuista kielistä.

Kun Edwin ja Elsie päättivät lähetystyönsä, uusia jäseniä oli niin paljon, että voitiin perustaa kirkon seurakunta – yksi ensimmäisistä Intiassa! Samoan palatessaan Edwin ja Elsie olivat onnellisia. He olivat kiitollisia siitä, että taivaallinen Isä oli lähettänyt heidät lähetystyöhön! ●

Edwin ja Elsie Dharmaraju palve-livat lähetystyössä Intiassa vuonna 1978. Nyt sinne on rakenteilla kaunis temppeli!